

Tussenarchitectuur van Ricardo van Eyk

Beeldende kunst

Ricardo van Eyk, Pilot
P////akt, Amsterdam.
T/m 3 maart. Inl: pakt.nu

Zou het al wel klaar zijn? Dat is de eerste vraag die opdringt bij het binnen lopen van *Pilot*, de ruimtevullende installatie van Ricardo van Eyk (1993) in de Amsterdamse kunstruimte P////akt. Overal ligt, staat en hangt bouw materiaal: houten balken, een aluminium frame en kunststofplaten. In die materialen zijn allerlei zaag-, verf- en slijpsporen te zien. Het lijkt allemaal nog behoorlijk in ontwikkeling.

Maar het werk bij P////akt is net zo voltooid als het werk dat Van Eyk eerder als genomineerde voor de Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst presenteerde, of de installatie die hij liet zien bij kunstopleiding De Ateliers in Amsterdam. De metersgrote platen die hij daar toonde waren ook op allerlei manieren bewerkt. Je kunt in die verf- en zaagsporen stadsplattegronden zien, of ze beschouwen als uitgezaagde stukken muur van een rauwe plek in de stad. Je kunt er ook helemaal niets in zien. De beste werken van Van Eyk zijn net zo ongrijpbaar en overweldigend als de abstract-expressionistische doeken

van Mark Rothko en Willem de Kooning.

Van Eyk heeft een fascinatie voor de rafelranden van de stad, de gebieden waar gewerkt of gebouwd wordt, of die juist in verval zijn. *Pilot* is een ode aan de onbedoelde architectuur die hij daar aantreft. Een deel van de buitenwanden is bijvoorbeeld half opengewerkt (of juist nog niet helemaal dichtgetimmerd). Je zou het tussenarchitectuur kunnen noemen: vormen die niemand als doel zal beschouwen, maar die, voor zo lang het duurt, wel de dagelijkse omgeving vormen.

Door juist tussenvormen als eindproduct te presenteren maakt Van Eyk je gevoelig voor de beweging waar alle materialen aan onderhevig zijn. De eeuwige cyclus van opbouwen, afslijten en weer opbouwen. In twee houten frames zijn met een slijptol de koppen van de spijkers die erin zitten afgezaagd. De donkere brandsporen bleven achter in het blanke hout. Het zijn minuscule, maar daverende details.

Thomas van Huut